

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlési Hivatala

Irományszám: K/10781

Érkezett: 2013. ÁPR. 16.

Kövér László

az Országgyűlés elnöke részére

Írásbeli kérdés

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése alapján, figyelemmel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdésére, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 91.§-ára **írásbeli kérdést** kívánok benyújtani **Balog Zoltán Emberi Erőforrások Minisztériumát vezető Miniszter Úrhoz**

„Nyugdíjasok nyugdíj nélkül avagy miért rossz bányásznak lenni?”

címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

Egy állampolgár ügye kapcsán derül ki, hogy a korhatár előtti nyugdíjak megszüntetése illetve átalakítása milyen újabb problémákat jelent a bányászok bizonyos csoportja számára.

Az érintett bányász 1996 óta bányásznyugdíjban részesült, mivel bányabezárás miatt került sor a nyugdíjának a megállapítására, amelyre a bányásznyugdíjról szóló 150/1991. (XII. 4.) Korm. rendelet 1.§ (2) bekezdése adott jogosultságot. Majd 2007-ben öregségi nyugdíjasnak sorolták át. Tehát a rendszer átalakításkor, már 12 éve nyugdíjban volt, illetve már 5 éve öregségi nyugdíjas volt. Ennek ellenére őt is érintette a 2012-ben történt átalakítás és most átmeneti bányászjáradékban részesül.

Nem ő az egyetlen érintett, aki a 1975. évi II. törvény illetve a 150/1991 (XII.4.) Korm. rendelet alapján született határozatok szerint hosszú évekig nyugdíjas volt, majd mégis elvették ellátását, státuszát.

A minisztérium illetve az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság sem adott érdemi választ kérdéseire. Válaszaikban kizárólag arra hivatkoztak, hogy ő bányásznyugdíjas volt, illetve, hogy 1952-es születése miatt is érinti őt az átalakítás, mit sem törődve azzal, hogy adott feltételek mellett már réges-régen nyugdíjasnak számított. De a jogalkalmazók azzal sem törődtek, hogy a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 18.§-a előtt a Nyugdíjjogosultság cím alatt az szerepel, hogy „2008. december 31-ét követő időponttól

megállapításra kerülő öregségi nyugdíj esetében". Tehát, akinek 2009 előtt állapították meg a nyugdíját, arra más korhatár vonatkozott, illetve értelemszerűen vonatkozik. Vagy nem?

Soltész Miklós államtitkár úr interpellációra adott válaszában azt mondta, hogy *„a szénkülfejtéses bányákban dolgozók nem föld alatti munkahelyen dolgoznak, az ott dolgozók harminc év munka után akár ötvenévesnél fiatalabban is igénybe vehették a bányásznyugdíjat. A nyugdíjkorhatár előtt több mint tizenöt évvel fiatalabban kivonulni a munkaerőpiacról nem lehet.*”

A valóság azonban az, hogy ezek az emberek nem maguktól lettek nyugdíjasok akkoriban, hanem mert a bányabezárás nyugdíjjogosultságra okot adó elem volt a szabályozásban. Így nem túl humánus őket azzal vádolni, hogy önként hagyták el a munkaerőpiacot. Ráadásul ma ezek az emberek akár már hatvan évesek is elmúltak, tehát ezért is értelmetlen vádolni őket.

Miközben a nők 40 éves kedvezményével viszont az érintettek jelenleg akár 54 évesen is élhetnek, miként azt a Nyugdíjbiztosítási Ellenőrző Testület 2012. évi beszámolójában leírta. A testület anyagában a következő szerepel a nők 40 év kedvezményével kapcsolatban: *„2011-ben 56, 55, sőt az 54 évesek száma sem elhanyagolható (közel 7 ezer, 3 ezer és 1 ezer), vagyis sokak számára az új nyugdíjazási forma az 1996-ban eldöntött korhatár-emelési folyamat előtti állapothoz hasonló életkori feltételeket biztosít*”.

Államtitkár Úr nemrégiben azt is mondta, hogy vizsgálják, hogy a bányásznyugdíj helyett milyen kedvezmény adható a külszíni bányatárségekben dolgozóknak. Feltehetően ez kapcsolódik ahhoz, hogy a szociális ágazatot érintő egyes feladatokról szóló 1151/2013. (III. 26.) Korm. határozat szerint a Kormány felhívta az emberi erőforrások miniszterét, hogy a nemzetgazdasági miniszterrel együttműködésben mutassa be a bányászati dolgozók átmeneti átlagkereset-számítási kedvezményével és a külszíni bányamunkát végzettek számára az átmeneti bányászjáradék igénybevételével kapcsolatos kérdéseket.

Legutóbbi hasonló témájú kérdésemre azt a választ adta, hogy *„a bányászok rokkantsági nyugdíjkedvezményét megvizsgálva a legsürgetőbb helyzetben a mélyművelésű bányából rokkantsági nyugdíjkedvezmény alapján nyugdíjba vonultak vannak*”. Majd hozzátette, hogy *„az ő helyzetüket tavaly a bányászok egészségkárosodási járadékának kiterjesztésével rendeztük*”. Nem világos, hogy akkor most sürgető helyzetben vannak-e még vagy sem?

Előző kérdésemre adott válaszában azt írták, hogy *„Célunk az, hogy segélyek helyett mindenki, aki tud és akar is dolgozni munkával keresse meg a kenyerét*”. Nem értem milyen segélyről írnak, amikor levelem a bányászok nyugdíjáról és társadalombiztosítási ellátásairól szólt. Talán úgy vélik, hogy a nyugdíj az segély, vagy esetleg a járadékot tartják segélynek? Ezek szerint azok a nők, akik kedvezményesen nyugdíjba vonultak Önök szerint most segélyt kapnak?

Mindezek miatt kérdezem Miniszter Urat illetve Államtitkár Urakat:

- **Hogyan lehetséges az, hogy 12 éve nyugdíjban lévő emberektől vették el a nyugdíját?**
- **Hogyan lehetséges az, hogy csak egyeseknek lehet korábban „kivonulni a munkaerőpiacról”?**

- Mire utalt Államtitkár Úr válaszában, mit is vizsgálnak pontosan? Mi a kormányhatározatban foglaltak célja?
- Miért látják szükségesnek a bányászok juttatásaival kapcsolatos ügyek további áttekintését, ha Államtitkár Úr szerint tavaly azokat már rendezték?
- Önök szerint a nyugdíj az segély?

Várom megtisztelő válaszát!

Az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 41. § 1) pontja alapján Ön felel a szociál- és nyugdíjpolitikáért, ezért kérdezem Miniszter Urat.

Budapest, 2013. április 16.

Sós Tamás
országgyűlési képviselő
(MSZP)